

מ"ת 60473/11/17 - שחר איבגי, אור שמיה (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 60473-11-17 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 486347/2017

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

העותרים

1. שחר איבגי (עציר)

2. אור שמיה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד יריב בן דוד

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד הילה דרימר

החלטה

1. זוהי עתירה לגילוי ראייה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות, על רקע כתב האישום המייחס לעותרים לכאורה ביצוע עבירות של סחיטה בכוח, סחיטה באיומים. בנוסף, לעותר 1 סחיטה באיומים - עבירות מחודש אוגוסט 2017 ויולי 2017.

2. חומר הראיות נשוא כתב האישום, מוכר היטב למותב זה, במסגרת דיוני הליך המעצר עד תום ההליכים. תמצית הראיות העומדת לחובת העותרים נסמכת על הודעותיו של הסוכן, דוחות פעולה של המפעילים, הקלטות שיחות, תמלילים וצילום מפגש בהם תועד הסוכן מוסר לעותרים או לאחרים מטעם, את החזרי ההלוואה (ראה החלטת בית המשפט מיום 23.01.2018).

3. במסגרת הדיון בעתירה, התייחס ב"כ העותרים לחומרי החקירה נשוא תעודת החיסיון - המסמכים המסומנים א/22, א/41. חומרי חקירה המסומנים א/6-9, א/14 ו-א/20. מסמך המסומן מ/1. בנוסף, דוחות ידיעה המפורטים בנספח ב' לתעודת החיסיון (הידיעות שלא נמסרו בעניין פרפרזות להגנה). בנוסף, מסמך המסומן א/19 - חלקים מושחרים חסויים.

באשר לבקשות להאזנות סתר (סעיף א.51-א.52) - עתר הסנגור לקיים את הטיעון במעמד צד אחד (התקיים דיון במעמד ב"כ העותרים בלבד).

4. ב"כ המשיבה מנגד, טענה, כי יש לדחות את העתירה להסרת החיסיון מהחומרים נשוא תעודת החיסיון, שכן לשיטתה, אין בחשיפתם כדי להועיל להגנת העותרים. עוד נטען, כי הסרת החיסיון יש בו כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב, שכן הם עלולים לסכן שלומם של בני אדם, לפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה, לחשוף שיטות ודרכי פעולה של המשטרה ולפגוע ביעילות פעילותיה.

בדין שהתקיים במעמד המשיבה ונציגי המודיעין הרלוונטיים בלבד, הוצגו בפני בית המשפט כלל האסמכתאות הרלוונטיות, וכן ניתן מענה והסבר מדוע נותר חיסיון גורף על חלק מהחומרים, בעוד על חלקים אחרים נמסרו פרפרזות כנדרש על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה עבור ההגנה. עוד ניתן מענה לחלק המושחר במסמך שסומן א-19.

5. על רקע הטענות של ב"כ העותרים במעמד צד אחד, ביחס לבקשות האזנות הסתר - סעיף א.51-א.52 - נדרש בית המשפט לקיים דיון נוסף במעמד המשיבה בלבד, במסגרתו הוגשו לעיונו של בית המשפט המסמכים המקוריים נשוא הבקשות (א.51-א.52).

6. אין מחלוקת שלהגנה נמסרו פרפרזות ביחס לחלק מהידיעות נשוא נספח ב', וכן לחלק מהמסמכים שמסומנים א-19, למעט החלקים המושחרים.

7. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, הן בדיונים שהתקיימו במעמד שני הצדדים, והן בדיונים שהתקיימו במעמד של כל צד לחוד, וכן עיינתי בכלל האסמכתאות הרלוונטיות, וכן שמתי לנגד עיניי את הטעמים והנימוקים שעמד עליהם ב"כ העותרים, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין העתירה להידחות, שכן לא שוכנעתי שיש בהסרת החיסיון נשוא העתירה, כדי להועיל, כהוא זה, להגנת העותרים.

8. באשר לסברה/לחשש של ב"כ העותרים בנוגע לנתון מסוים שרלוונטי למסמכים המסומנים א.51-א.52 (הטיעון ביחס לפריט זה התקיים במעמד ב"כ העותרים בלבד) - יסיר הסניגור חשש מליבו. בית המשפט בחן גם עניין זה ביסודיות, ומצא כי אין בו ממש.

9. המעטפה עם המסמכים הרלוונטיים, הוחזרה לפרקליטה הילה כהן קדוש.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"א אייר תשע"ח, 26 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.